

ŻYC EWANGELIA

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 22,34-40 * 29.10.2023

(634)

Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy».

W Starym Testamencie można znaleźć kilkaset przykazań. Które z nich jest największe? Jezus wybrał dwa. Dając nam jednak Nowy Testament, oba te przykazania zredukował do jednego: "Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem" (J 15, 12). Boga i siebie nawzajem powinniśmy miłować taką Miłością, jaką Jezus umiłował nas. To jedno przykazanie jest jedyne. Inne są właściwie niepotrzebne, bo w nim wszystko się zawiera - Miłość wyznacza wszelkie dobre postępowanie. Nie zajmujemy się więc przestrzeganiem wielu przykazań. Przestrzegajmy jedno, ale dobrze.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy Pan Bóg jest dla mnie pierwszy, czy raczej jest dalej, w kolejce? Które osoby są dla mnie najważniejsze? Których wciąż nie potrafię kochać? Czy akceptuję, szanuję, cenię i w "zdrowy sposób" kocham siebie?

Do wykonania: Z większą przyjaźnią będę odnosić się do ludzi trudnych i nie lubianych.

KALENDARZ LITURGICZNY

01.11 (środa) Uroczystość Wszystkich Świętych

Kościół wschodni wspominał wszystkich świętych wyznawców już w IV wieku. Na Zachodzie pierwszy raz obchodzono to święto w V wieku, ale nie było ono jeszcze przypisane do jednego dnia roku. Dopiero w 609 roku, kiedy papież Bonifacy IV poświęcił pogańską świątynię Panteonu, nadając jej tytuł Sancta Maria ad Martyres, pierwsze wspomnienie wszystkich świętych zostało włączone do kalendarza pod datą 13 maja. Papież Grzegorz IV w 835 roku rozciągnął je następnie na cały Kościół, przenosząc na dzień 1 listopada. Uroczystość ta sławi Kościół triumfujący: wraz ze świętymi wyniesionymi do chwały ołtarzy wspomina się w tym dniu „wszystkich sprawiedliwych” z każdego języka, rasy i narodu, których imiona są zapisane w Księdze Życia. Kościół, oddając cześć świętym, głosi misterium Chrystusa w Jego służbach. Święci są dla nas wzorem do naśladowania i wstawiają się za nami u Boga. Czczymy świętych z różnych narodów, warstw społecznych i epok historycznych. Osiągnęli świętość, idąc różnymi drogami, ale wszyscy czerpali z jednego źródła Chrystusowej łaski i nauki

02.11 (czwartek) Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

Wspomnienie wiernych zmarłych zostało zapoczątkowane pod koniec X wieku w klasztorze benedyktyńskim w Cluny z inicjatywy świętego opata Odyłona. Stąd rozpowszechniło się na wszystkie klasztory kluniackie, rozsiane w większości w Europie północnej. Kościół włączył je oficjalnie do kalendarza liturgicznego w 1311 roku. Święto to jest wyrazem wiary, że wszyscy, którzy umierają w grzechu powszednim lub nie odpokutowali do końca za inne grzechy, wędrują do czyśćca, i że wierni na ziemi mogą im pomóc i przyspieszyć przyjęcie ich do nieba pokutą, modlitwą i jałmużną, a zwłaszcza ofiarą Mszy świętej. „Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju”.

03.11 (czwartek) Wspomnienie św. Marcina de Porres, zakonnika

Marcin urodził się 9 grudnia 1569 r. w Limie. Był nieślubnym dzieckiem Mulatki Anny Valasquez i hiszpańskiego szlachcica Juana de Porres – późniejszego gubernatora Panamy. Marcin przerwał studia medyczne i pracował jako felczer-balwierz. Mimo sprzeciwu ojca wstąpił do dominikanów, gdzie do końca życia jako brat zakonnny prowadził infirmerię (szpitalik zakonnny). Opiekował się tam nie tylko chorymi zakonnikami, ale wszystkimi, którzy przychodzili, niezależnie od ich pozycji społecznej i koloru skóry. Dobroć okazywana chorym, opuszczonym i nieszczęśliwym uczyniła z niego żywą legendę. Spędzał wiele czasu, zwłaszcza w nocy, na modlitwie i surowej pokucie. Miał szczególne nabożeństwo do Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Otrzymał od Boga wiele łask, między innymi dar czytania w ludzkich sercach i sumieniach. Zmarł 3 listopada 1639 r. Beatyfikował go papież Grzegorz XVI (1837), kanonizował Jan XXIII (1962).

04.11 (piątek) Wspomnienie św. Karola Boromeusza, biskupa

Karol Boromeusz urodził się w roku 1538 na zamku Arona w Longobardii. Ukończył studia prawnicze. Był znawcą sztuki. Podobno pięknie grał na wiolonczeli. W wieku 23 lat został kardynałem i arcybiskupem Mediolanu, lecz święcenia biskupie przyjął dopiero dwa lata później. Głębką przemianę duchową spowodowała w nim śmierć brata. Podjął życie pełne ascezy i duszpasterskiej gorliwości. Troszczył się o ludzi ubogich i chorych. Przyczynił się do zakończenia Soboru Trydenckiego, po czym z wielkim zaangażowaniem wprowadzał w swej diecezji jego reformy. Założył pierwsze na świecie seminarium duchowne przygotowujące kandydatów do kapłaństwa. Zmarł 3 listopada 1584 roku. Swych współbraci w kapłaństwie pouczał m.in.: "Jesteś duszpasterzem? Nie chciej z tego powodu zaniedbywać siebie samego i nie udzielaj się tak bardzo wokół, aby dla ciebie nic już nie zostało. Masz bowiem pamiętać o duszach, którym przewodzisz, ale nie tak, abyś zapomniał o swojej własnej".

WARTO WIEDZIEĆ

ODPUSTY - 1. Od 1 do 8 listopada włącznie można codziennie uzyskać odpust zupełny za pobożne nawiedzenie cmentarza grzebalnego i odmówienie modlitwy za zmarłych. Odpust ten wolno ofiarować jedynie za zmarłych. 2. W Dniu Zadusznym każdy kapłan może odprawić trzy Msze święte, ale tylko jedną z nich może aplikować według własnej intencji za zmarłych i przyjąć z tej racji stypendium mszalne. Druga Msza powinna być ofiarowana za wszystkich zmarłych, trzecia zaś według intencji Ojca Świętego. 3. Jednorazowy odpust zupełny z racji Dnia Zadusznego można ofiarować tylko za cierpiących w czyśćcu. W tym celu należy nawiedzić kościół lub kaplicę, odbyć sakramentalną spowiedź i przyjąć Komunię świętą, odmówić „Ojcze nasz” i „Wierzę w Boga” oraz dodać jakąkolwiek modlitwę w intencjach Ojca Świętego.